

13. Verum sciendum, divitias non tam causæ efficientis principalis, sed instrumentalis habere rationem, in primis respectu vitae practicæ.

14. Nec in honoribus sita est felicitas: Quod alienum sunt 4 in hono- bonum, ab opinione ejus, qui nos talibus dignos censet, depen- ribus. dens.

15. Sed & honores non propter se, sed Virtutis opinionem expe- tuntur: puta honores nobis decerni cupimus, quo virtutibus cen- seamur prædicti.

16. Nec in habitu Virtutis felicitas colocanda: Quod talis 5. in habitu in dormiente, ægroto inq. calamitatibus constituto esse potest, virtutis. quos tamen nemo facile dixerit felices.

17. Idearum verò contemplatio, in qua Plato ponebat felici- 6. In Idea-tatem, rectè rejicitur, quod vel non sunt, vel ad felicitatem con- rum con- sequendam, in primis moralem, non faciunt; vel si sunt, illarum templatio- nibus. cognitio felicitatis Theoreticæ est genitrix.

18. Philosophus felicitatem itaq. dixit esse ἡνέργειαν [Vu- sed actione χῆς λογικῆς κατ' ἀρετὴν αἱρίσην οὐ τελειοτάτην ἐνθεῖο τελείω, ope- secundum virtutem, ubi felici- rationem animæ rationalis secundum virtutem optimam & per- tatis. fectissimam in vita perfecta.

19. Operatio est, quod uti aliarum rerum perfectio in opera- tione conspicitur, puta oculi, dum munere suo probè tūm genus. fungitur &c. Ita etiam animi perfectionem in ejus munere/fun- ctione consistere dicendum.

20. Et uti in ludis Olympicis olim coronabantur, non qui habitu corporis Athletico essent prædicti: licet autem gladiato- riā probè & exacte callerent: sed qui fortiter pugnando sese præclarè gesserant.

21. Ita felices dicendi, non qui habitum Virtutis sibi compa- rarunt: Sed qui ex virtute agunt, vel secundum Virtutem vi- vunt.

22. Animi est rationalis, quo à brutis differimus, isq. vel per- tum objec- se vel natura uisus rationalis est: Illa animi pars intellectus; tūm. hac verò appetitus sensuum nuncupatur. Cau-